

1965-10-11

AFSENDER

Knud Ferlov

MODTAGER

Sonja Ferlov Mancoba

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Dateringsbegrundelse:

Datering i brev.

Afsendersted:

Rom

Omtalte personer:

Poul Holm Olsen

Robert Jacobsen

Søren Kierkegaard

Blaise Pascal

Medardo Rosso

Arkivplacering:

Ferlov Mancoba arkivet.

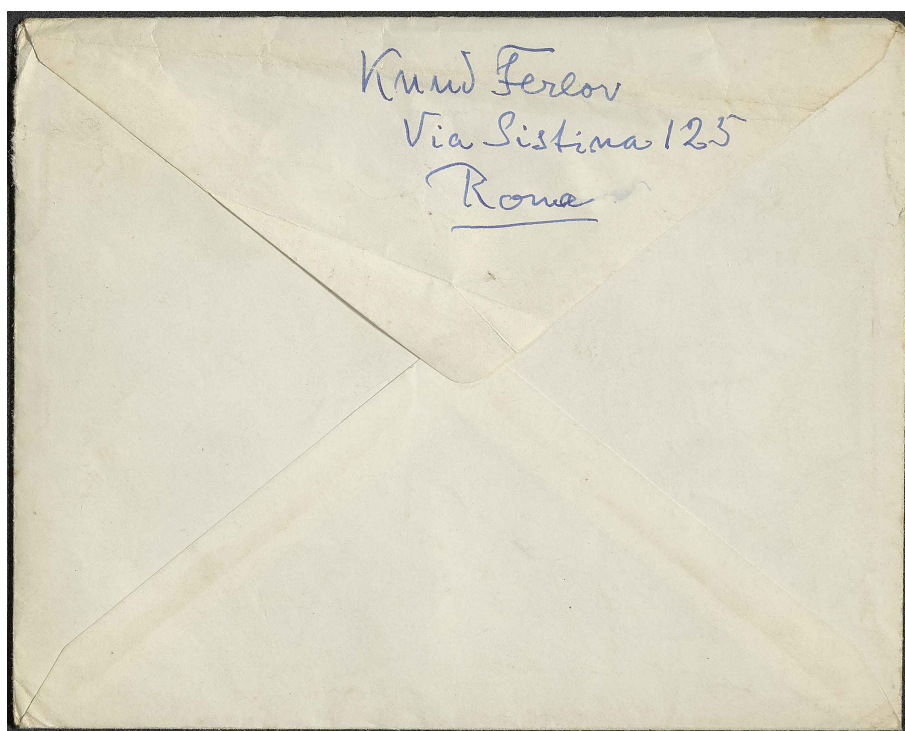
DOKUMENTINDHOLD

Knud Ferlov skriver til Sonja Ferlov Mancoba og takker for hendes hilsen fra Bretagne. Han mindes deres seneste møde samt udtrykker håb om besøg fra hende, Ernest og Wonga, nu deres økonomi er forbedret. Han beretter om at have siddet model for billedhugger Poul Holm Olsen, om sit ønske om at skrive en bog om Kierkegaard og en om Rosso samt om at sidde stille med reference til Pascal. Om tidernes formørkelse, samt sin høje alder.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Via Sistina 125

den 11 okt. 65

Roma

I

Therese-Sonja,

Tusind tak for din hilsen fra Bretagne. Det var en overraskelse at høre fra dig. Der er jo nu ganske mange aar siden vi spiste paardkøjer "au bleu noir" i rue Montparnasse. Og verden har næsten helt skiftet indseende men der er dog endnu gamle kroge, hvor man kan gaa fri af den moderne galstak. Marste i Bretagne. Jeg kender ikke meget til Finistère. Det er egnen om Paimpol, jeg kender bedst, fra dengang i slandsfiskerens sejsler derfor, og biskoppen velignede alle de pragtfulde sejlskibe. Det var andre tider. Men de smaa kirker er der vel stadig endnu. Der faar man en underlig blyløl efter.

Jeg kan fortælle dig, at vi i den sidste tid har tælt meget paa dig, og saa talt om dig. Jeg har nemlig i september sidet model for Holm - Olsen, som du

vist Kunder, som i hvert fald Kunder dig.
Han har nylig været i Paris og omgæ-
ng med bog hos Robert Jacobsen i et
af hans slotte. Ja, til R. J.'s kræst naar
min følsomhed ikke, men jeg hørte med
interesse paa, hvad Holm-Olsen fortalte
om ham (bl. andet, at han er et barns-
barn af min boksefører Sprogbeholder
Jacobsen, som jeg skylder meget for be-
varelsen af mit legemes Kraft). Holm-
Olsen er et besynderligt primitivt talent.
Jeg befriden ikke, hvorfor man har en
saa vidholdende interesse for mig. Men
naar man i mange aar tall om, at man
absolut maatte love en buste af mig for
naar lidt blæst det hen. Men i aar gav
jeg efter. og resultatet blev et værk, som
alle, der saa det her, fandt imponerende i
den seende til lighed og Kraft. Mansta. Jeg
selv var lidt forferdet ved at se saa megen
rebeliskhed og foragt i udtrykket. Og hvad
vil det ikke blive, naar man faar den
muggel i granit, som man siger er det eneste
materiale, der passer til originalen! Var
der et spor af overbærenhed i leret (jeg
ledte forgæves efter det), vil det sikkert

II

gauske forsvinde i graven!

Du skulde engang komme herved til
Rom og snakke lidt med mig. Du er
jo nu til min store glæde bedre stillet
med hensyn til finanserne, og det
gælder om at give disse studij mere
verdifulde sedler ind, saavelse de
endnu modtages som betaling for
fide og arbejder. Du kan vel nok
mærke paa mig, at jeg er meget pes-
simistisk med hensyn til fremtiden.
Men Gud være lovet har jeg en god
portion humor i mig til ikke at for-
tvivle. Og saa har jeg den lykkelige trods
min høje alder endnu at kunne ar-
bejde. Der er mange, der siger til mig,
at det vilde være en forbrudelse, om
jeg ikke med min videns skæbte bøger:
én om Kierkegaard, og én om Rossetti.
Jeg er saa smaat begyndt paa det,
men min stephensens spænder ben
for mig. A quoi bon? Og saa er der
ogsaa det, at jeg ikke længere kan regne

pas gabeau til at "pourlicher" mit
frankt. Han arbejder ikke længere,
han kan tænke på at rejse rundt
"et voir du pays". Det gør vi ikke.
Jeg har lært den kunst at kunne sidde
stille i mit værelse, hvad Pascal siger
er livets indlykte, at ingen er i stand
til. Jeg er klar over, at jeg ikke kommer
til at foretage andre rejser end den
ud til Kirtegården

Min farvel for i aftens! Hils
din mand og din Wanga fra mig. Hvor
indvrigt, om jeg aldrig skulde fra
jer at se! Skriv endelig indlem til
mig. Men tro ikke, jeg er bitter, om
du ikke gør det. Det spilder jeg ikke
min tid på at være.

Skærtjilsten
fra

din eldjamle onkel

P.S

Jeg havde set mange franske venner
her i Rom. Men der er næsten alle forsvundne
med Carloffino. Dengang kom vi ofte på
École de Rome.